

Nazlı Çelebi

- Őirler -

Yayın Tarihi:

23.6.2015

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Őiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Akıl Tutulması

Tutmaya çalışma tutamazsın akıp giden zamanı
Yüreğine düşer hüznün, düşündükçe hatıraları
Dönüp de bir bak ardına, ne var bugün elinde olan,
Yığınlarca dert, yığınlarca gam, gerisi boşa zaman

Varsa derdin sevin; o kadar kutsalsın, o kadar insan,
Çökmesin gönlüne hüznün, gamsızlıktır asıl yıpratıcı
Anlamadılar diye geçme gereksiz serzenişlere
Zaten vazife verilmemiş miydi Münker ve Nekir'e...
Hüznünü, kederini, mahsunluğunu kaydetsin diye..

Ey akıl çekil aradan, girme yüreğimle arama
Sendendir ki bulamıyorum merhem, kanayan yarama
Zaman hızla geçiyor, tükeniyor ömür, yürek yorgun,
Çık kafamdan artık, yalnız bırak beni günahlarımla

Bir beyaz var bilemiyorum, belki duvak, belki kefen
Boşa çırpınma ey yaralı gönlüm, vefasızdır giden
Elin kolun bağlı, umarsızca, boğazın düğümlüyken
Rabbinden sabır dilenmekten başka ne gelir ki elden?

Şimdi soruyorum sana, ey Can;
Yüreğimden damla damla akarken kan,
Aklım tutulmuş, hislerim perişanken
Var mısın yiğitçe,
Benimle beraber hergün ölmeye,
Ve umudun soluklarıyla tekrar dirilmeye?

Nazlı Çelebi

Aklımın Çilesi

Yokluğunun girdabında çekiliyorum gayyaya
Uzansam da tutamam, çırpınırım kendi çapımda
Tek bir adım atarsan eğer, bil ki seni tutarım
Atma o adımı, atma ki tuttuğum an yanarım

Yanarım dememe bakma, beklerim yolunu her gece
Sen görmeden de görürüm seni, izlerim sessizce
Varlığın yeter deyip çekilirim kenara ses etmeden
Ne yapsam sönmüyor yüreğimdeki yangın, çare Sen!

Gönül senden taraf olmuş, oluyor aklıma düşman
Aklım mı? Gönle cephe almış sorma halimi, yaman
Biçareyim, sıkışmışım, iki duvar arasına,
Gelip de olabilir misin bizar halime derman?

Güzel mi, fena mı, çözemedim düğümü bir türlü
Düşünerek geçiriyorum gecemi gündüzümü
Düşünmek yaksa da yüreğimi, dur olmak ne mümkün?
Aklım durduramıyor yaralı, perişan gönlümü.

Bir zavallıyım, akıl ve kalp arasına sıkışmış,
En zoru da beklemek, ne zaman vuslat ve kurtuluş
Ya Rab! Halim sana ayan, Sensin asla bırakmayan,
Ne olur tecelli et, ey Semi, ey Basir ey Allam...

01.08.14

02:49

Nazlı Çelebi

Arayış

Biliyorum nedir bana lazım olan
Uzak duruyorum ondan,
kendimi kaptırmadan

yine beyaz görüyor gözlerim
onlara mutluluk,
bana hüznün, bana nispet...

hiçbirşeyim yok,
farkım yok
sahipsiz bir köpekten..

yoruldum beklemekten,
uçmak istemiyorum artık
yeter havada kaldığım
nerde ayaklarım?

Nazlı Çelebi

Aşk

Ağır bir toprak kokusu var odada
Yine yağmur düşmüş ıssız vadilere
Başı dönüyor kadının, gözler duman,
Toprak kokusunu çektikçe içine
Derinlemesine...

Şimdi, tam zamanıdır çile çekmenin
Damarlara çarpa çarpa dolaşır kan,
Kalpten fırlar, koşar alabildiğine
Akar, zamanın unutulduğu yöne
Delirircesine...

Kaldır başını yerden, toprak yanında
Kapat kapıyı, kal kendinle baş başa
Ve bekle, tüm okların saplamasını
Islak mabedine ve yamaçlarına
Acımasızca...

Ağır bir yanık kokusu var bu defa
Zirvelerden yükseliyor koyu duman
Kokuyu çekemiyor içine kadın,
Avcundaki toprağı ve oklarıyla
Yangın kadının kendisinde aslında,
Aşk'la...

Nazlı Çelebi

Boşluk

boşlukta tüm servetim
bazen pembe, bazen kırmızı
iki duvar arasında

ve kapandı iki duvar,
artık yalnızca mabet var,
mabet ki ağlayan
her doğrulduğumda namlunun ucunu,
ve her girdiğimde elimde tüfekte
içerisine...

Nazlı Çelebi

Çile

Yalnız bir güne uyandı kadın,
Sükûttu ona yol arkadaşı
Siyah beyaz parmaklıklarıyla,
Yalnızlığın hapisanesinde.

Gök bozdu sükûtu ağlayarak,
Kadın iliklerinde hissetti
Gökyüzünden gelen damlaları
Islandı vücudu, aldırmadı

Ağlayan sema mı, kadın mıydı?
Kime aitti bu gözyaşları?
Diner miydi içindeki ateş,
Yoksa her bir damla yakıt mıydı?

Hangisi gerçek, hangisi hayal
Kalmalı mı sözde mutlulukta?
Devam mı etmeli yoksa çile
Tek nefeslik can kalana kadar?

Gözlerini kapadı, sımsıkı...
Gözden geçirdi hayallerini
İtiraf edemiyordu kendine
Her gece düşlediği hayali

Hapsolan, gerçeğe ve hayale
Hapsolan, geceye ve gündüze
Bir biçare kadının düşüydü
Naçar, düşmüştü düşün içine

Nazlı Çelebi

Duha

İstanbul'un boğazı kıskanır bu akşam beni
Doğum Batıma hasrettir, Kuzey'im Güney'ime
Akıtsam yaşlarımı, yağsam sağanak sağanak,
Marmara'nın suyu taşacak, hüzünlü ve sıcak..

"Derdi olan neylesin" diye sorarlar Yavuz'a
"Söylesin!" demeye mecal bulamaz iken o dil
Derdin yekününü bilmem anlatabilecek mi
Yoksa kalacak mı korkaklığın pençelerinde

Susma ey Dil'im, susma ne olur, haykır derdini
Terk etme yalnızlığın avucuna bu garibi
Konuş ki paramparça olsun gurur duvarları
Sen hele bir anlativer, utandır kulakları

Utansın seni anlayamayan bütün yürekler
Yere batsın sevdanı hak etmeyen bütün kalpler
Açacaksın gönlünü, hak edecek tek bir Zat'a
O bana yeter, deyip çekileceksin kenara

Şimdi hazır mısın ey Can o sadayı duymaya
"O seni hiç terk etmedi, sana darılmadı da"

Nazlı Çelebi

Elbise

Yırtmak istiyorum,
Sahip olduğum tek sağlam kumaşı
Elimde iki düğmeyle
Oynamak istiyorum.

Bir ip arıyorum
Düğmelerimin deliklerinden geçirebileceğim
öyle bir ip ki
Geçsin incecik deliklerden
Doldursun tum bosluklarını
düğmelerimin...

Usta bir el lazım bana
Yırttığım sağlam kumaşı dikebilecek
iliklerinden ip sarkan düğmeleri de ekleyerek
Hayallerimdeki elbiseyi yapıp
incecik bedenime sarabilecek...

üşüyorum,
üzerinde sarkan ipi
ve o usta elin eklediği düğmeleriyle
sıcacık bir elbiseye
hasretim...

Nazlı Çelebi

Kalbin Mührü Açılınca

İstanbul'un bahçesinde yürekli bir Can,
İmrenir canan, sureti dillere destan,
Bahçelerde dolaştı, bir Gül bulmak için
Bulup da Gül'ü yüreğine sarmak için

Üşüdü, hangisine attıysa elini,
Yandı canı, diken kanattı bedenini
Oysa hep koştu durdu, asla vazgeçmedi,
Avcundan süzülen kan, umrunda değildi...

Gizli bir hazineydi belki aradığı,
Hazine ki, haritası şah damarıydı
Biraz katmer bağlamış, üstünde kir, pası
Tek bir dokunuş gerek çözmek için mührü
Dokunuş ki, açacak, mühürü ve gönlü

Ağla ey Delikanlı, verilsin kilidin,
İslat kurak sahranı, filiz açsın evin
Kendine gel, kapılma beşer sevdasına
Adan, seni asla terketmeyecek Zat'a..

Görmedin mi hala, neden sevda yüklüsün
Muhabbetin kimin hakkı, kim aşka layık,
Değsin baş ile ayak yere aynı anda,
Gör bak, neler kaçırmışsın bunca zamanda

İstanbul'un bahçesindeki yürekli Can,
Koştı şimdiye kadar tek bir Gül peşinde,
Anladı ki mekân da yanıştı, usûl de
Anladı, açıldığı zaman kalbin mührü...

Nazlı Çelebi

Kalem

Nazlıyım bu aralar, ağlamaklıyım
Küçük bir çocuk gibiyim, ne istediğim meçhul
Akıtıyorum sürekli yaşlarımı
İki dudak arası ince bir çizgiden

Bir üryan şelale, bir üryan deniz
Kim kime akar meçhul...
Bir yol geçer tepelerin arasından
Sıkışmış tepeler kavuşmuş birbirine

Dil, ne tatlıdır
Tadı aldığında tatlısından...
Yol uzun; A'dan M'ye çok yol var...

Tad ve koku
Ayrı organların işiydi
Şimdi birleşti ikisi tek organda,
Koku tek nefeste, tad ise kafeste...

Dil tadı aldıkça alıyor, doyumsuz,
Kafes daraldıkça daralıyor nefes almak zor
Bir kalem çözüyor kafesi
Dil daha hür, nefes bir başka

Nazlı Çelebi

Kuyu

Senelerce suya hasret
Garip bir kuyuya düřtüm
Dışardaki kara yağmen
İçerde alevlerdeyim

Yağmur arıyor bedenim
Kuyuya akıp girecek,
Vücudum ateşste iken
Tuzlu su ile sönecek.

Gürler gök, ağlarcasına
Değer yanağıma damla
Akıtır yaşını sema,
Dolar kuyum, tuzlu suyla...

Bir halat sarkar aşağı
Vakit tırmanma vaktidir
Ateşlerden kurtulularak
Selamete çıkmak gerek

Yakalıyorum halatı
Fırtına sarsıyor beni
Kâh aşağı, kâh yukarı
Sallanıyorum kuyuda.

Kuyu doluyor yağmurla
Tutunuyorum halatla
Halat savuruyor beni,
Bir ileri iki geri

Niyahet fırtına dindi
Söndürdü su ateşimi
Bekliyorum, elde halat,
Sersafil, ve çaresizce,
Kuyunun içerisinde..

Nazlı Çelebi

Mihman

Ne kanımı durdurabildim
Ne de gözümü kısıbıldım,
Bir heykel misali karşımda
Baktım, başım dönene kadar

Uzaktan seyredurdum önce
İki göl, arası bir baraj
Bir kapı var aşağısında
Meltem eser açıldığında

Keşfe koyuldum adım adım
Ve ensemde o sıcak meltem
Sonra da yer yer yumuşaklık
Yer yer kavisli, engebeli

Keşfetti ellerim, meltemle
Şiddetlendi meltem o anda,
Rüzgar savurdu saçlarımı
Divaneyim, aklım fiarada

Bir çift dağ gördü ki gözlerim
Zirvesinde kahve toprakla
Yükselir, gözümün önünde
Dağları oynattı ellerim
Dağ dağa kavuştu nihayet

Ve dağların eteklerinde
Bir deniz oluşur engince
Suyu tuzlu, dalgası hırçın
Çırpındıkça kabarır, boğmaz

Ve tuzlu su yaktı dilimi
Gezerken dağlarda sessizce
İçime çektim toprakları
Başladı o an bir kasırga

Döndü başım, her taraf beyaz
Göremiyorum sağı solu
Çekiliyorum bir kuyuya
Bam telimden çıkan notayla
Parca parca..

Mihmandarlık vaktiydi şimdi
Zira gelen, beklediğimdi
Geldi...

Nazlı Çelebi

Nerdesin

Ey sana "sen" diye hitab ettiğim o meçhul yar!
Bilmiyorum kimsin, nesen; bilmiyorum nerdesin
Ecel kadar yakında, ezel kadar uzaktasın
Söyle bana; neden benle, neden hayalimdesin ?

Saçlarınımın arasında dolaşan seyyah mısın?
Her solukta içime çektiğim nefeste misin?
Damarlara çarpa çarpa dolaşan kanda mısın?
Hep ağlayan mabedimden dökülen yaşta mısın?

Ummanların ötesinden sallarsın mendilini
Kainatın onulmaz yerinden bakarsın bana
Yokluğun koyu zindanında müebbet bir mahkum,
Tezat düşlerimin en ücra köşelerindesin...

Nerdesin, ey elest meclisinde sözleştiğim Yar!
Nerdesin, ey hazinemi paylaşacağım meçhul,
Nerdesin, ey dost harimime mahrem olacak abd!
Nerdesin, nerde...

Nazlı Çelebi

Ölümsüzlük

karanlıkta kaldı adam
kimsesiz, yalnız, üşümüş,
ne mümkün önünü görmek
buz kesti ruhu ayazda

her bir adım attığında
uzaklaşıyor aydınlık
bütün yapması gereken
tek dokunuştur aslında

ve birden dokundu adam,
aydınlandı dört bir yanı
alev alev yandı ruhu
yaktı, yanarken bedeni
yakacaktı intikamla...

uzaktan gördü ışığı,
kavuşmak için ışığa
uzandı adam umutla

ışığını buldu şimdi,
vakit ölümsüzlük vakti...

Nazlı Çelebi

Seyyah

önümde üç kaya, arkamda tek sütun,
arasına sıkışmışım taşların,
sağım boş, solum boş,
kıpırdayamıyorum...

tükeniyor kanımın her damlası
ciğerlerimdeki son oksijen tükenene dek
önümdeki taşlarla
arkamdaki sütun arasında
gidip gelen bir seyyahım...

Nazlı Çelebi

Sigara

Ateşinle ucunu yaktığın
İçine çektikçe erittiğin
Nihayet kül edip bitirdiğin
Bir sigara olmak isterim

Kısalttığında yine uzayan
Uzadıkça ahenkle dans eden
Deydiğinde tene sarhoş eden
Sağının teli olmak isterim

Yaşanılmamış hazlar yaşatan
Olağanüstü tatlar tattıran
Keskin nefesinle bütünleşen
Ağzında dilin olmak isterim

Kalbin acıyınca yola çıkan,
Aklın karışınca yarılayan
Kahve gözlerinden firar eden
Bir damla yaşın olmak isterim

Aşkla kalemini daldırdığın
Beyaz mürekkebbe buladığın
Hüzünle, yakarak çıkardığın
Elinde hokkan olmak isterim

Umutla tohumunu serptiğin,
Tımar edip özenle baktığın
Hortumunla hergün suladığın
Bahçende tarlan olmak isterim

Sende bir can, nefesinde duan
Gözlerinde parıldayan şûan,
Kısacası ben seni isterim
Ardına kadar açık mabedim,
Hazırdır, talan edilmeye
Bütün servetim

Nazlı Çelebi

Siyah

Siyah çok şey anlatır insana
Hüznün, matemın rengi olarak bilinir,
Alışıl gelmiştir bu düşünce
Süregelmiştir yıllarca

Sanıldığı gibi matem değildir siyah
Beş duyuyla tadılmayacak hazlar tattırır erkeğe
Parmaklarının ucunda hissettirir kadının
Tüm duyu hücrelerini, zerresi zerresine

Siyah yaralar kadını,
Yer yer delikler açar vücudunda
Kaplara bacaklarını kadının
ince bir perde olarak
mahremine kadar

sonra koyulaşır giderek
Nehrin üstünden geçen
bir köprü olarak devam eder
Tepelere doğru yol alır

Siyahla hırçınlaşır erkek
Siyahla sadistleşir, acımaz, acıtır
Tek hamlede kaldırır engel olan ne varsa ona
Önce dağları serbest bırakır
Sonra köprüleri yıkar
Ardından dalar nehre
Kana kana içer nehrin suyunu

Siyah,
Sanıldığı gibi matem değildir
Siyah, semanın rengi
Bir kadın uçarken gözleri kapalı

Nazlı Çelebi

Sükûtun Çıgılları

Sen hiç böyle görmedin beni
Yer değiştirmiş el ve ayaklarım
Gezitiye çıkarken

Sen hiç böyle bilmedin beni
Cevizin kabuęunu
Gözlerimle kırarken

Sen hiç böyle duymadın beni
Kiraz ağaçları arasında
Muz toplarken

Sen hiç böyle bakmadın bana
Engibeli bir vadiyi
Otobana çevirirken

Sen hiç böyle hissetmedin beni
Kapıya siyah bir kuşak geçirip
Körebe oynarken

Sen hiç böyle düşünmedin beni
Vahşi bir kedinin
Tüyleriyle oynarken

Sen hiç böyle tanımadın beni
Zehirli bir kobranın
Derisini yüzerken

Sen hiç böyle beklemedin beni
Mühürlü bir kapıyı
Medcezir ile açarken

Sen hiç böyle zannetmedin beni
Nil Nehri'nin vadilerini
Ellerimle ayırırken

Sen hiç böyle sanmadın beni
Daracık bir kanaldan
Kızıl Deniz' i fişkirtirken

Sen hiç böyle ummadın beni
Alev alev yanmama rağmen
Avaz avaz susarken

Sen hiç böyle görmedin beni
Elimde ateş tutup
Suları yakarken

Nazlı Çelebi

Üşüyorum

Üşüyorum, sıcacık bir temmuz geçesi,
Dışım sıcak, sıcak elim, sıcak ayağım,
Yüreğim soğuk, yüreğim bulutlu, üzgün...
İçim buruk, kırıgım, karmakarışığım

Üşüyorum, Cumartesi, temmuz ayında
İsyan ediyor gözümde bir damla yaş
Nafile, engeldir boğazımdaki düğüm,
Akamıyor, kurtulamıyor zindanından

Üşüyorum, üstüme siyah perde çektim
Söyleyin Allah aşkına, nerdeyim, kimim?
Neden üşüyor kalbim, titriyor ellerim?
Anlatın bana, nedir benim derdim, halim?
Yanıyor yüreğim, mevsim yaz, ayaz içim.

Nazlı Çelebi

Yalnızlığım

Adım adım sürükleniyorum yanlışa, yalnızlığa
Yürüyen ben deđilim aslında, kimsesiz sokaklara
Kalbim desen tam bir girdap, girersin yürekli isen,
Çekilirsin benimle birlikte sen de, sonsuz gayyaya...

Uzaktan baktım sana önce, keşfe durdum gizemlice,
Göremedin beni, izledim saklanarak köřelerde
İzledikçe hayran kaldım duruşuna, asaletine,
Hazır mıyım bilmiyorum sevdanın o ağır yüküne
Belki aldanıyor, kandırıyorum kendimi seninle...

Sonra kořup durdum, kaçtım senden, korktum farkedilmekten
Yanan benim canım olsun, hep ben olayım seni gören,
Sadece ben bakayım, bir tek ben seyredeyim seni
Gürültüsüz, acısız, masumca, tek kelime etmeden...

Tam da alışıyorum derken başıma geldi korktuğum,
Hissetmeseydin beni, amansızca titrer miydi ruhum?
Bakmasaydın kalbime, görmeseydin içimdeki seni
Yırtılmazdı haya perdesi, yakamazdın servetimi

Ve çıkageldin aniden, misafir oldun yüređime
Unuttum zamanı, mekanı; kayboldum eridim sende
Dolaştın damarlarımda, süzüldün gönülden içeri
Bir sevda türküsü olarak döküldün dudaklarımdan

Ve gittin,
Mor bir gözyaşı bırakarak ardında...
Ben yine başbaşa kaldım yalnızlığımla..

Nazlı Çelebi

Yılan Hikayesi

Yolunu kaybetmiş, şaşkın bir piton
Yuvasını arıyor divanece
Bir mağra görüyor incileriyle
Sürünerek süzülüyor içine

Mağranın içinde zehirli kobra
Çekiyor vakum misali içine
Dişlerinden süzülen zehiriyle
Piton sarhoş, yediği darbelerle

Sürünüyor piton, zikzak çizerek
Kobranın sersemliği var üstünde
Yamaçlara çarpa çarpa geçiyor
Ucu sivri iki tepe boyunca...

Zeminde deprem, sürünürken piton
Görüyor uzaktan nemli bir yuva
Kokluyor, tadıyor dil darbesiyle
Unutuyor kobrayı ve zehrini

Usülce giriyor içerisine
Yuva pitonun kendi yuvasıydı
İçine çeken dişisiydi şimdi
Özlem, arzu, hasret ve aşk ile..

Gece vakti, zifiri karanlıkta
Ölüm sessizliği var dışarıda
Evinde piton, sarhoş, yarı baygın
Aradığını bulmuş, rahat ve şen...

Nazlı Çelebi

Yirmi Beş

Zemini elest olan bir sayısız katlı bir bina
Kat sayısı ayan değil, binada yaşayana
Süzüldüm seksen dokuzun katından yukarıya
Durağım meçhul, devam ediyorum tırmanmaya

Bir nutfeydim önceden, bir alak, bir çiğnemlik et,
Sonra şekillendim, çektim ilk nefesi içime
Öyle dar geldi ki yerim, sığmadım kafesime
Sabredip sığsaydım ne var, geldim çilehaneme

On dördüncü kattan bakıyorum şimdi kendime
Düşmüş kalkmışım, gülmüş üzölmüşüm kimi zaman
Yirmi beş koca basamak bırakmışım ardımda
Bilmem neler eksik, neler yarım sayfalarımda

Temiz bir sayfa açacağım yine ve yeniden
Çilesiz, fiyaskosuz satırlar dolduracağım
Her yeni bir kata tırmanırken yaptığım gibi,
Tekrardan, usanmadan söz vereceğim kendime..

Her şey daha güzel olacak diyor, susuyorum
İnanıyorum, artık satırlarım konuşacak...

Nazlı Çelebi

Yol

Veysel'e isyan eder yol
boş ve kimsesiz
uzun ince değil
kısa ve kalındır yol..

yol ki dümdüz
yol ki ıslak ve kaygan
yol ki menzilinden şaşmaz

otuz bir gece, otuz bir gündüz
sahipsiz kalan yola,
adım atar yapayalnız bir yolcu
arkadaş olur

yolcu ki aç,
bir lokmaya muhtaç
yürür gece ve gündüz
sahibi olur yolun

yolcu han ister
yatak ister döşek ister
ve yolcu
yol hiç bitmesin ister...

yolcu girdap olmak ister
yolun sonunda beliren
yolun ucundan başlayıp
yolu içine çekmek ister

yol dile gelse
mağara ister incilerle kuşatılmış...
yol dile gelse
çukur ister sıcak sularla dolmuş..

yolcu, mağara olur yola
incileriyle okşar yolun başını
yolcu çukur olur yola
taşırır sıcak sularını

Nazlı Çelebi